

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Meditationes vitae Christi

Pseudo-Bonaventura

[Straßburg], [um 1496]

De paralitico liberato a domino misso per tectum Marci. ii. Capitulum. XXIII

[urn:nbn:de:bsz:31-289983](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-289983)

ter dixit matri q̄ ammō oportebat
eū esse sine ip̄a ad pluriū salutē: q̄
volebat intēdere p̄dicatōibz alijs
que p̄ te meditare poteris.

De seruo Centurionis et
filio reguli liberatis a dño.
Matthēi. viij. Luce. vij. Jo.
hannis. iij. **Ca. XXII**

Capharnaū erat q̄dē Centu-
rio. i. centū militū dñs: qui
seruū habebat infirmū. Mi-
sit q̄ fide plenus ad dñm Jesum vt
eū sanaret. Dum ilr̄ at̄ dñs r̄ndit.
Ego veniā z curabo. Qd̄ cū sciuit
Centurio remisit ad eū dicens. Dñe
nō sum dignus vt intres sub rectū
meū: s; tñ̄ dic̄ h̄bo z sanabit̄ puer
meus. Jesus at̄ cōmendās fidē ei⁹
nō iuit vltērius: s; seruū a lāguore
curauit. Cum at̄ in eadē ciuitate es-
set: q̄dā re-ulus. i. paruus receiuit
p̄sonalitā. Jesū rogās eū vt veni-
ret ad domū suā: z sanaret filiū su-
um infirmū. At dñs Jesus ire no-
luit: filiū tñ̄ sanauit. In his at̄ p̄si-
dera meritū fidei p̄ Centurionē z
humilitatē dñi volētis ire ad seruū
z refugietis reguli pompā. Cōside-
ra q̄ nos nō debemus acceptare p̄-
sonas. Plus em̄ honorat dñs h̄ic
seruū militis: q̄ filiū regis: sic z nos
debemus nō ad oculū seruire: nec
fm̄ exigentiā exterioris pompe: s;
fm̄ necessitatē vel bonitatē eius q̄
seruitio indigerit: vt nō ex cōpla-
centia: s; ex charitate seruiamus.

De paralitico liberato a
domino misso per tectum.
Marci. ij. **Ca. XXIII**

In ciuitate predicta: Ca-
pharnaum: cum domi-
nus doceret in quadam
domo: z essent ibi q̄gregari p̄bri:
sei z legis doctores ex oi castello iu-
deez h̄lrm̄ z galilee yener̄t q̄dā vo-
lentes ingredi domū cū paralitico
qui portabāt vt a dño sanaretur.
Lūq; p̄pter mltitudinē nō possent
intrare domū ascendit sup̄ tectū
domus z inde intromisit eū: z po-
suit eū ante Jesum. Dñs at̄ Je-
sus vidēs fidē illoz dixit. Dimittit̄
tur tibi pctā tua. J̄pi aut̄ z legis do-
ctores obseruabāt eū: ex malicia z
intra se dicebāt eū blaphemasse: qz
solus d̄s p̄r pctā dimitteret: z ip̄e h̄
sibi attribuebat quem pup̄. h̄oicm̄
esse credobāt. At ergo benignus z
humilis dñs scrutans corda z re-
nes deus. Quid cogitatis mala i
cordibz vestris? Et addidit. Ut scia-
tis quia filius hominis habet po-
testatē in terra dimittendi peccata.
Paralitico ait. Surge z ambula.
Iste autē liberatus surrexit: z om-
nes cos stupor inuasit. P̄icipotes
p̄siderare plura bona z pulcra do-
cumenta. Primum: quia ex hoc fuit
victa cecitas in deorum. Nam ma-
nifeste cognoscere potuerūt domi-
num Jesum esse deum: qui dimittit̄
tebar peccata. Secundū: quia pro-
pter peccata veniunt infirmitates.
Et etiā hac solutione peccatorū
aliquando contingit liberatio cor-
porum: vt patet de curato apud pi-
scinam: cui dicitur a domino: ne
amplius peccet ne aliquid sibi de-
terius contingat. Tertium consi-
dera: q̄ magnū sit meritū fidei. nā
alteri⁹ fides alteri p̄dest: sic sup̄ p̄-
time habuisti i seruo Centurionis: sic

etiā habebis infra in chanaan: in cuius fide filia fuit sanata. Hoc est tunc dicitur in pueris qui baptizantur in alterius fide gratia suscipiunt: per quam per meritum christi saluati: quod est contra quosdam hereticos maledictos. Circa vero modum meditando de ipso inter eos sedere et benigne malignis respondere: et miracula faciente: recurre ad generale meditationem quam tibi dicitur.

De socru Symonis Petri liberata a febribus. Matth. viij. Marci. i. Luce. iij.

Ca. XXIII

Congit dominum Jesum in dicta civitate capharnaum ducere in domum Symonis Petri: ubi socrus eius magnis febribus tenebatur. Humilis autem dominus familiariter tetigit manum eius et curavit eam: sic ut incontinenti surret: ei que et discipulis ministraret. Sed quod ministravit eis non est scriptum. Cogita ergo quod in domo pauperis discipuli sui pauper comedit: paupertatis amator: aliam cibaria grossa: que cito parari poterat: sibi apposita. Considera denique ipsum dominum iuvantem: preparare: maxime in domo discipuli: et quevis humilia: cogita autem de tobaliā ponenda: aut de cenatis levandis: et de similibus. Talia faciebat humilitatis magister: qui ministrare venerat non ministrari. et se ad familiariter sedendum ponebat in medio mensae et comedeat alacriter: precipue tamen in prandio relucebat paupertas quam maxime amabat.

De dormitione domini in na-

vicula. Matth. viij. Marci iij. Luce. viij.

Trans dominus Jesus in navicula cum discipulis suis posuit se ad dormiendum: ponens caput super cervical. Ipse enim multum vigilabat de nocte in orationibus: quod de die in predicationibus laborabat. Cum autem dormire orata tempestas discipuli periclitari timebant: nec audebant eum excitare. Tandem timore coacti excitaverunt eum dicentes. Domine salva nos perimus. Qui surgens increpavit eos de mendicantia fide: et imperavit ventis et mari: et cessavit tempestas. In predicationibus suis actibus intrare eum qualiter dormit et coparare eis: qualiter tenet caput: qualiter surgit a somno dum vocat eum: et similia. Sed secundum generale regulam predicatam hic tu considerare potes: quod licet circa nos et facta nostra dominus videat dormire: maxime cum tribulamur: semper tamen diligentissimus custos noster est: ideo debemus esse in fide persistentes de nihilo hesitantes.

De filio vidue suscitato per Jesum et reddito matri sue. Luce. vij.

Cum semel iret versus civitatem que vocatur Nain obviavit multitudinibus hominum portantium iuvenem mortuum: filium vidue ad sepulchrum. Prius igitur dominus pietate motus tetigit feretrum et portantes steterunt. Ipse autem dixit. Adulescens tibi dico surge: et statim surrexit qui fuerat mortuus: et reddidit eum matri sue. Deus autem stupuerunt et laudaverunt deum dicentes: quod propheta magnus surrexit in nobis: